

ध्रुवोवश्यंभावी अभिजानामिअनुजानामि विमोक्ष्यसेशत्रून्जीवितादितिशेषः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ हंतविषादे ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ प्रायगतंमरणायनियतं अचेतनंयोगबलेनत्यक्तदेहं धोषा
द्रोणउवाच ध्रुवस्तेविजयोराजन्यस्यमंत्रीहरिस्तव ॥ अहंत्वामभिजानामिरणेशत्रून्विमोक्ष्यसे ॥ ५९ ॥ यतोधर्मस्तस्तःकृष्णोयतःकृष्णस्ततो जयः ॥ युध्य
स्वगच्छकौतेयपृच्छमांकिं ब्रवीमि ते ॥ ६० ॥ युधिष्ठिरउवाच पृच्छामित्वां द्विजश्रेष्ठशृणुयन्मेऽभिकांक्षितं ॥ कथंजयेयंसंग्रामे भवंतमपराजितं ॥ ६१ ॥
द्रोणउवाच न तेऽस्ति विजयस्तावद्यावद्युद्ध्याम्यहंरणे ॥ ममाशुनिधनेराजन्यतस्वसहसोदरैः ॥ ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच हंततस्मान्महाबाहोवधोपा
यंवदात्मनः ॥ आचार्यप्रणिपत्यैषपृच्छामित्वां नमोस्तुते ॥ ६३ ॥ द्रोणउवाच न शत्रुंतातपश्यामियोमां हन्याद्रथेस्थितं ॥ युध्यमानं सुसंरब्धं शरवर्षौघ
वर्षिणं ॥ ६४ ॥ ऋते प्रायगतं राजन्यस्तशस्त्रमचेतनं ॥ हन्यान्मां युधियो धानां सत्यमेतद्वीमि ते ॥ ६५ ॥ शस्त्रं चाहंरणे जत्यांश्रुत्वा तु महदप्रियं ॥ श्रद्धेयवाक्या
त्पुरुषादेतत्सत्यं ब्रवीमि ते ॥ ६६ ॥ संजयउवाच एतच्छ्रुत्वामहाराजभारद्वाजस्यधीमतः ॥ अनुमान्यतमाचार्यं प्रायाच्छारद्वतं प्रति ॥ ६७ ॥ सोऽभिवाद्य
रूपं राजा कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ उवाच दुर्धर्षतमं वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ ६८ ॥ अनुमानयेत्वां योत्स्ये हंगुरो विगतकल्मषः ॥ जयेयंचरिपून् सर्वाननुज्ञातस्त्व
यानघ ॥ ६९ ॥ रूपउवाच यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ॥ ७० ॥ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थान
कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ॥ ७१ ॥ तेषामर्थं महाराज योद्धव्यमिति मे मतिः ॥ अतस्त्वां क्लीबवद्भूयां युद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ ७२ ॥ यु
धिष्ठिरउवाच हंतपृच्छामि ते तस्मादाचार्यशृणु मे वचः ॥ इत्युक्त्वा व्यथितो राजानो वाचगतचेतनः ॥ ७३ ॥ संजयउवाच तंगौतमः प्रत्युवाच विज्ञाया
स्य विवक्षितं ॥ अवध्यो हं महीपाल युद्धस्वजयमाप्नुहि ॥ ७४ ॥ प्रीतस्तेऽभिगमेनाहं जयंतवनराधिप ॥ आशासिष्ये स दोत्थाय सत्यमेतद्वीमि ते ॥ ७५ ॥ एत
च्छ्रुत्वामहाराज गौतमस्य विशांपते ॥ अनुमान्य रूपं राजा प्रययौ येन मद्राट् ॥ ७६ ॥ सशल्यमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रदक्षिणं ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिः
श्रेयसंवचः ॥ ७७ ॥ अनुमानयेत्वां दुर्धर्षयोत्स्ये विगतकल्मषः ॥ जयेयं नु परानराजन् ननु ज्ञातस्त्वयारिपून् ॥ ७८ ॥ शल्यउवाच यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धा
य कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय वैरणे ॥ ७९ ॥ तुष्टोऽस्मि पूजितश्चास्मि यत्कांक्षसितदस्तुते ॥ अनुजानामि चैव त्वां युध्यस्व जयमाप्नुहि ॥ ८० ॥
नामभ्येकश्चिदिति शेषः ॥ ६५ ॥ जसांत्यजेयं श्रद्धेयवाक्यात् आदेयवचनान् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ परान्नप्रकृष्टान् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥